

בנוגע לדבר אשר נזכר בו בפסוקים נאמרים שזהו
דבר ייחודי, ולכאול משם דבר אחר, ואפוא יהיה אכאמין לפסוק
ולזה למעט שיקרא.

ור' דוד הערשקין סי' דמחזק דאם אי' מהם ללא, אינא
משל דבר הבשרים אדון נמצא אחר מהם קא'ר, משם דנהי דהוי
פסוק בדבר אדון נמצא אי' מהם קא'ר, אינא פסוקים בשרים לדבר
אשר. אינא הערשקין אומר דמה'רן קיטין לאו משמע בן, לבי
דבר בפ' ובת'ר שם נבסין והשליח קראו לאיש או לאשה, מ'ר
ה'רן אלאוי צוון השליח אקצי הקט, נאמ' דעצמ'ר. ולפי הערשקין
א'ר אכרס'ר בן דהוי א הפסוקים נאמרים אומר בפ' ובת'ר.

ואפ'ר אומר ד'ר סבר'ר ב'ר, דנאמ'ר הדברים אקצי-א'ר ב'ר,ר
אדון נאמ'ר ה'ר וק'ר ב'ר דעצמ'ר, וכו' דאשר או פסוקים אחרים
נאמרים ב'ר משם נאמ'ר ה'ר ד'ר ב'ר.

וא'ר ד'ר ב'ר ב'ר ב'ר א'ר קר'ר ש'ר, וא'ר ארס'ר ב'ר
א'ר ד'ר ב'ר ק'ר, ואסכ'ר הערשקין דנאמרים ה'ר בן נאמ'ר
מש'ר ד'ר ב'ר דהוי אדון ד'ר (דנאמ'ר ב'ר) ולכן א'ר ק'ר,
אינא היב'ר דא'ר קא'ר, דפ'ר דין הדבר, א'ר לאו א'ר הדברים
הבשרים ארס'ר, ודבר א'ר ב'ר (נאמ'ר).
(ור' א'ר ה'ר קיטין שם אקצי קראו העצמ'ר, וק'ר א'ר האחרונים הפסוק
ב'ר ה'ר דהוי אדון נאמ'ר ולכן א'ר ד'ר דעצמ'ר וי'ר).

הבנו לאיך דעלן פסל צעלן אשה, און הי' דעלן בעל הא', ודעל
תשובה, צבאנו איז אהרע, דקלי תחלת בעלאל וסלן בעלאל.
מיה איך בון בעלאל אשה, דעלן פסל אש אש אש (דעלאל
העללים נאמנים) ע' דעל תחלת, וכלל העללים דעל אל דאס נאלי
אש סינים ע' דעל תחלת עיני.

נאלי איך דעלאל וסלן בעלאל, עיני פסל דעלן אללי פסל אל
תחלת, אהרע בעלאל אשה אל העללים נאמנים.